

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,
- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-406/11, *Prosegur Compañía de Seguridad, S.A./Európska komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 12. januára 2011 ⁽²⁾ o „finančnom goodwill“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, *Prosegur Compañía de Seguridad/Komisia* (T-406/11, neverejnený, EU:T:2018:793).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 135, 2011, s. 1).

Žaloba podaná 29. januára 2019 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-63/19)

(2019/C 112/41)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že uplatnila zníženie spotrebnej dane na základe regionálnej právnej úpravy prijatej regiónom Friuli Venezia Giulia, ktorá upravuje systém príspevkov na benzín a naftu použité ako motorové palivá v súvislosti s predajom týchto výrobkov obyvateľom regiónu Friuli Venezia Giulia, nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 19 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny⁽¹⁾,
- zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Regionálna právna úprava prijatá regiónom Friuli Venezia Giulia zaviedla systém príspevkov na benzín a naftu použité ako motorové palivá v súvislosti s predajom týchto výrobkov obyvateľom regiónu Friuli Venezia Giulia. Systém v podstate stanovuje, že pri kúpe paliva na čerpacej stanici prevádzkovatelia čerpacích staníc vyplatia stanovenú sumu (na liter), čím znížia cenu, ktorá sa má za palivo zaplatiť. Regionálna správa im pri kúpe paliva uskutočnenej príjemcami takto vyplatenú sumu vráti.

Štruktúra smernice 2003/96/ES o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny vyžaduje jednotné zdanenie určitého výrobku alebo určitého použitia na území každého členského štátu. Táto zásada vyplýva zo všeobecnej povahy smernice a najmä z jej odôvodnení 5 a 15 ako aj zo znenia tejto smernice a systematického výkladu všetkých jej ustanovení. Od zásady, že každý členský štát musí ustanoviť jednotné zdanenie určitého výrobku alebo určitého použitia, sa možno odkloniť iba v prípadoch výslovne upravených v smernici. Smernica 2003/96 obsahuje sériu ustanovení, ktoré umožňujú členským štátom uplatniť úľavy, oslobodenia alebo odlišné sadzby zdanenia pre určité výrobky alebo určitého použitia. Ide najmä o články 5, 7, 15, 16 a 17, ako aj články 18 a 19 smernice. Tieto úľavy, oslobodenia alebo odlišné sadzby môžu členské štáty uplatniť v súlade s podmienkami stanovenými v článku 6 smernice. Tento článok 6 stanovuje, že členské štáty môžu slobodne zavádzať oslobodenie od daní alebo daňové úľavy priamo, prostredníctvom odstupňovanej sadzby, alebo kompenzáciou celej výšky zdaňovania alebo jeho časti.

Podľa Komisie ide v prejednávanej veci o zníženie spotrebnej dane z paliva, ktoré smernica 2003/96/ES o zdaňovaní energetických výrobkov nepovoľuje.

Komisia teda v prejednávanej veci tvrdí, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 19 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mím. vyd. 09/001, s. 405.

**Odvolanie podané 29. januára 2019: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-219/10 RENV, World Duty Free Group/
Komisia**

(Vec C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťel: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca)